

quidquam ultra sortem sperare debeamus; ea enim propria est usuriarum interpretatio, quando videlicet ex sua res, qua non germinat, nullo labore, nullo sumptu, nullo periculo lucrum fenusque conquiri studet.

Quibus prædictis Concilii scriptulissime semper adhaerent summi Pontifices in iis, quas ea de re proposuerant, Constitutionibus.

(a) Ub. III. in cap. Concessione. 10. de usuris.

Urbanus III. (a) de iis sermonem faciens, qui lucrum intendunt ex mutua pecunia, licet verbis expressis nullam cum iis, qui eandem accipiunt, habeant conventionem, aut de illis, qui suas mercies plus æquo pretio vendunt, propterea quod eas fine praesente pecunia tradant emptoribus, simili ratione condemnat usuram, istis verbis: *Quid in his casibus tenendum sit, ex Evangelio Luca manifeste cognoscitur, in quo dicitur: date mutuum, nihil inde sperantes; huiusmodi homines pro intentione lucri, quem habent (cum omnis usura & superabundantia prohibetur in Legi) judicandi sunt male agere;* & ad ea, que taliter sunt accepta, refutanda in animarum iudicio efficiuntur inducuntur. Omittimus plurimas alias ejusmodi Constitutiones, quas Alexander III. & Gregorius IX. circa prædictam usuram materiam dederunt; quoniam eas adire licet apud librum quintum Decretalium, in quo referuntur sub titulo de usuris.

Tacemus quoque Decretorum omnium fulmina, quæ fuerint sine illa nec exceptione, nec distinctione incauta in transactores a celeberrimo Clero Gallicani Conventu, qui habuit et Meloduni anno 1579. a Provinciali Concilio Remensis anni 1583. a Burdigalensi anni ejusdem, a Tolosano, quod actum fuit anno 1590. atque a Concilio Narbonensi congregato anno 1609. (b) quæ plane concordant omnia cum Concilii generalibus & Decretalibus anteriorum summorum Pontificis.

(b) Conven. Melodum. Conc. Remensis. 11. de foro. Conc. Burgd. 1. & 29. de u. usuris & illiciti contractus. Conc. Tolosan. p. 4. & 14. Conc. Narbon. c. 40.

Tertium rationis momentum, ex quo sibi queat Egbertus excusationem ultre sua, & se rebucare nititur ab obligatione restitutions, quæ sibi incumbit ei ejusmodi; ut non nequam debet diutius detinere. Si namque ii, quibus suam pecuniam mutuam dedit, inde lucr. plurimum rerularint, nihil inde ius ipsam habet, illius lucri percipiendi, siquidem non receperint emolumen, nisi de pecunia, cuius dominio gaudebant, ratione mutui, quod de eadem illis crediderat: cum constet, & supra omnem omnino controveriam sit potest, a commendante suam pecuniam, ejusdem dominium ad mutantem transferri, atque proprietatem; adeoque commendanti nullam profus cedere partem lucri, quod muuanus ex eadem percipit; quoniam illud totum acceptum, reteret de proprio suo ære, iuqua industria. illi, qui mutuat pecuniam, (c) inquit S. Thomas, transferit dominium pecunie in eum, cui mutuat. Unde ille, cui pecunia mutuatur, sub suo periculo tenetur eam restituere integrum. Unde non debet amplius exigere ille, qui mutuavit.

Quod pertinet ad periculum, in quod Egbertus incurrit, mutuando suam pecuniam, respondendum est, illud idem non esse posse ingens, siquidem, ut ipsam fatetur, non commoderaverit nisi divitibus, & personis, quæ erant de suis rebus optimis constituta, adeoque quæ proflus erant solvendo: Quod argumento est, illam ejusmodi excusationem nihil aliud esse, quam frivolum inaneumque pretextum, quo turpissimum suum commercium obvolvere nititur. Verum concedamus, summam in ejusmodi mutuo revera aleam occurrere: certum est etiam, illam omnino parvi pendam esse, quoniam mutuo quodammodo intrinseca est, iuqua necessario inhaerens; quod magis locum habet etiam quantum ad eos, qui durarum suarum necessitate, summaque inopia prementur, a quibus tamen ex ejusmodi falso-pretextu usurarios interesse exigere, omnino crudelē foret.

Quarta denique ratio, quæ pro vindicanda, quam tenet Egbertus, agendi ratione profertur in medium, cetera rationum argumenta, quæ superioris allegata sunt, nec pondere proprio, nec

autoritate aliqua peculiari vincit. 1. Namque nihil juvat, quod, quæ a Rego constituta, ac præfixa est, astitatio proponatur, quum Galliarum Reges usuriarum exactiōne autoritate sua nullatenus comprebent; quin potius tandem semper prohibuerint, ut habetur ex Edicto Philippi IV. Pulchri cognomine, dato Montargii die Sabbati ante Purificationem B. Virginis anno 1311. confirmato Declaratione ejusdem Principis promulgata Pisciatis 7. Decembri 1312. (d) Atque explicata de minutissimi perinde ac de gravioribus usuris: Declaratione Ludovici XII. (e) data anno 1512. de iis, quæ spequant ad iustitiam. Edicto Aurelianensis mensis Januarii 1560. (f) quod subsecutum fuit Auctum supremi Parisiensis senatus 6. Juli 1565. Edicto Caroli IX. 20. Januarii 1567. Edicto Henrici III. 6. Octobris 1576. Edicto Bilensi (g) & Edicto Henrici IV. anni 1605. quibus omnibus prædicti Principes summa pietatis existimationem ac famam sibi consecuti sunt, autoritate sua roborando, ac plurimum tuendo Leges tunu. Rovinaria, tum Ecclesiastica, circa usuram, quam tempore condemnaverunt sine illa ullius distinctione vel exceptione. Videtur autem nobis, illud, quod ea de re legitur in Edicto Bilensi, hic loci potissimum esse referendum. En iugit quibus verbis enunciatur: Verbis expressis inhibemus, ac prohibemus omnibus & singulis, cuiuscumque status, conditionis, ac sexus fuerint, ne quo cumque modo usuras exercant, aut mutuam pecuniam dent cum obligacione feonoris ullius solvendi, aut impendii aliquius praestandi, aut merces suas tradant cum jactura æris five per se, five per alios; etiamsi in prædictis lege gerent per speciem ac simulationem negotiationis, atque commercii, (h) pena iis imposita, qui parente noluerint, quantum ad primam vicem, multa honoraria, relegationis, atque irrogationis ingentis multæ pecuniaræ, & pro vice altera, cum eorumdem comprehendendorum, tum rerum omnium, quas possident, addicendarum. Quod quidem perinde locum habere volumus, ac intelligimus, quod proxenetas, interpres, atque interuntios ejusmodi commerciorum & contractuum illicitorum ac reprobatorum. Quibus omnibus Legibus addenda sunt Leges Carolini Magni, & Ludovici Manuelli, antecelsorum normorum Regum in Regno Galliæ, quas legere licet in eorum Capitularibus (i). Regia testimatio seu taxatio nunquam igitur vim Legis consecuta est, quantum ad usurarias exactiones, nec confiterti, nisi quoad interesse legitima, qualia ea sunt, quæ percipi solent ex contractibus Constitutionum, aut ex damnatoria aliqua sententia, quæ tum ad iuris, tum ad ipsius aquitatis normam ac prescriptum fertur a Jure in Debitorum, qui non satiscat, vel solvere moratur.

(i) Capitular. 1. c. 1. L. 2. c. 32. L. 6. c. 204. & l. 7. c. 53.

Tandem quod spectat ad confuetudinem, quæ se juvari contendit Egbertus, idem omnino de eadem sententia, atque afferendum est, quod de Legibus, quæ nihil obstante Divino interdicto, nihilquidem repugnantibus Legibus Ecclesiasticis, usuram firmarent, ac commoderaverit, hoc est, ipsius Confuetudinis nullam plane rationem habendam esse; cum certissimum sit, nullius ejusmodi Confuetudinis vi induci illa ratione posse, principia, quæ veritatis juris naturalis, aut Divini, advenient, nec istud principis Julio modo subversiri: adeo ut vere dicatur de scenerioribus, qui confuetudinis patrocinium implorant, quod ipse Dominus noster. Parochialis obiciebat, qui Divinam violabant mandatum ex scrupulis traditionum suarum observatione (K): *seruitur feccis mandatum Dei propter traditionem eorum.*

(K) March. 25. 6.

Quæ iuris superque sufficiunt, ut Egbertus inde convincatur, usuram nunquam posse licite exerceri, quantum ad ullos homines, quicunque esse possint, adeoque nullam locum adesse, cum a peccato mortali in specie proposita vindicandi, neque ab obligatione reliquendorum 10000. numerorum, quibus usurias exigendo, rem suam auxit, etiamsi easdem non quererit nisi a divitibus perlo-

personis, & de familiaribus rebus suis optime constitutis. Ceterum eos exoramus, quibus haec præsens assertio nostra videri poterit filio abundantiori tractata, ut nos velint habere excusatios. Ut enim novimus, Parisiensi Doctore quadam viro aliunde nota pro sua commendationis, evagatum olim suisse brevem tractatum manuscipum, quem ipsi pro manibus nostris habemus, in quo pro virili parte studeat, quanquam omnino frustra, probare, sine peccato posse, quantum ad divites, usuram exerceri; opera pretium esse duimus de illo disciplina moralis capitul. agere penitiori ac falso i sermone, ut error sis eriperetur, qui decepti falsis rationacionibus laudati Theologi, possent cum eo a recta via veritatis, quantum ad presentem materiam, discedere.

C A S U S II.

Othoni, commandando Silvano summam 12000. librarum, lese obligavit, ad eandem, nonnulli post triennium, recipiendam: verum, ut compensaret, summa tam ingentis, ad longum adest temporis spatium, mutua datae præstatio, exigit prædictum virum se obligare ex altera parte vi chirographi cautionis ejusdem pecuniae, quam manu propria scriptam ei tradidit, ad ei solvendum interesse dictæ pecuniae usuris quincuncibus juxta dispositionem Edicti, aequo se quod opus est illa alia ulteriori admonitione. Quæ de re ei Religionis aliquid incusum est: Sed persuasum habet, sibi prioris licere, interestejusmodi sine peccato recipi, quoniam, sicutum, nulla quacumque praetexta causa possit pecuniam suam ante recuperare, quam prædicti tres anni in integrum abierint, confundens est eandem, ad contractum illud tempus sufficiens alienavisse. Num propter rationem, allegata ponitur extra culpam omnis penitus usuræ?

R E S P O N S .

Constat, ab Othono posse nequam sine ultro prædictum interesse exigiri, quanquam etenim se obligaverit, ad summam, quam Silvano mutuam credit, non ante reperiendam, quam tres anni in integrum omnino abierint, non potest censeri eandem alienavisse. Ratio est, quod semper vero possit afferi, futurum ut eandem possit, incidente prædicto tempore solutionis, exige: quod ipsius arbitrio nullatenus relinquenter, si ejusdem occurret vera ac proprie dicta alienatio. Ibi igitur nihil aliud reprehenditur, quam similes ac meritis mutuum ad certum tempus tantummodo creditum, ex quo nequamque fieri quidam interesse percipere ratione muniri.

Atque ita dictum fuit a Theologica Facultate Parisiensi ex condemnatione, quam pronunciavit annis 1658. & 1665. contra duo Opera spectantia ad moralem Diciplinam, & quorum unum infraedit: *Apologia Caufarium. alterum vero: Amadeus Guimenius.* In proposito, quæ legatur in prædictis duobus libris: (a) *Licitum etiam esse mutuari aliquid ultra forsan exigere, si se obliget, ad non repetendam fortem usque ad certum terminum.* Quæ quidem propositio verbis sequentibus damnata est: *Doctrina huius modi propositum falsa est, scandaloza, inducens ad usuras, variaque aperi ares et palliandi, scilicet ac caritatem violandi, & a Sacra Facultate jam damnata.*

Sed & ipsius Opus integrum Amadei similiter, quoque datum fuit Decreto Congregationis Inquisitionis Romanae 12. Septembris 1675. atque a summo Pontifice Innocentio XI. 16. Septembris 1680. qui etiam prohibebat, impensa pena excommunicationis, non legeretur, retineretur, neque ipsius Doctrina illo quocumque modo proponeretur. Eadem propositio, de qua mox iurimus locuri, damnata quoque fuit alico Decreto Alexandri VII. 18. Martii 1666. dato adverbus 45. propositiones morales, inter quas prædicta propositio recensebatur numero quadraginta secunda. Tandem Episcopi quamplurimi, quorum censura facta sunt juris publici, Sorbonae vestigis infierunt, quæ prima præludit exemplio fuit celeberrima Censuræ. At non opus

est, ea de re quidquam a nobis fusori Sermone diffisi post tantam nubem testimoniorum, quæ in superiori decisione retulimus, quibus invicem demonstratur, usuram nihil aliud esse, quam lucrum ratione mutui perceptum, eandemque & a Jure naturali prorsus alienam esse, & Divino jure penitus reprobat, atque Concilis tum generalibus, tum privatis, a Patriarchis Ecclesiasticis, ab omnibus, quorum sunt, tam Theologis, quam Canonicis Orthodoxis, & (b) auctoritate Legum Christianorum Principum damnata omnino severius interdicunt.

(b) S. Hieron. in cap. Ezech. 8. Ang. & alli. PP cit. S. Ant.

2. part. sum. Thol. tit. 2. c. 2. & c. 3. & c. 5. & c. 6.

S. Reinold. sum. lib. 2 de ult. 6. 1. 1. 1.

Guillelm. An-

tristidior. 1. 3.

trat. 26. Du-

rand. in tent. 1. 1. 1.

Utria. Tolet.

Infr. Sacerd. 1. 5. & 2. cap. Sa-

per. de usuris cap. In civita-

te. Et cap. Na-

viganti. codi-

cit. &c.

(c) Bonifac. VIII. in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

(d) Ed. 9. menf. Nor. 1667.

R E S P O N S .

Non videtur nobis Gausbertus ullius conscientia iniquitatibus, nec ibi Legis Principis subterfugis. Equidem verum est, tunc peccari adversus mentem Legis, quando contractus initur contra eiuldem dispositionem, iuxta regulam istam juris Canonici. Certum est, quod is committi in Legem, qui, Legis verba complectens, contra Legis initium, veritatem. (e)

Atque ita dictum est in potissimum constituta, ut sciat, cuius naturæ sit illa Lex, quæ ad denarium 18. prefixis feonoris contractus, quantum ad Provinciam Normannie; hoc est, utrum perfornas tantummodo ac territorium intendat, an vero solum diutinxat territorium. Quod ut tutius diligatur, ipsam verba Legis inspicienda sunt ac perpendenda. En iugit quibus verbis concepitur: *statuimus ac jussimus, statuimus ac jubemus, ut pecunia, que possumus collocabitur a nostris subditis in contratu feonoris infra limites Provincie normannie, non possit per unumquemque annum usum denario decimo auctio pinguiorem referre.* (f)

Jam vero patet, prædicta verba laudati Edicti non. Res.

Atque ita dictum est in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

Atque ita dictum est in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

Atque ita dictum est in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

Atque ita dictum est in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

Atque ita dictum est in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

Atque ita dictum est in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

Atque ita dictum est in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

Atque ita dictum est in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

Atque ita dictum est in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

Atque ita dictum est in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

Atque ita dictum est in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

Atque ita dictum est in Reg. 18. de Regul. justis in 6.

(a) Basilius tract. de Hypothecis cap. 12.
(c) De la Pauelle, re-solut. part. 3. pag. 162.

ritatem, sufficiat, illum eundem confici juxta requiras quacumque formulas confuetudinis, que recipitur apud Provinciam in qua confectus fuit, ut obseruat Basilius. (a) Atqui contractus Rotomagi initus Gausbertum inter atque Laurentium, confectus fuit, ut supponimus, coram Notariis Civitatis ejusdem, ac iuxta omnes alias formulas Confuetudine Normanniae prescriptas; valet ergo legitimamque consequitur autoritatem. Atque ea ratione indicatum est a supremo Senatu Parisiensi pro D. Turgot, cuius domicilium Parisiensium constitutum erat, in causa plurimorum contractuum qui confecti fuerant in ipsius gratiam tum Andeli, tum Rotomagi cum Parisiensis Civibus: (b) Ergo a fortiori contractus, qui initus est Rotomagi inter Gausbertum Parisiensium Civem ex una parte, & Laurentum Civem Rotomagensem ex altera, confendus est ratus ac legitimus.

C A S U S IV.

ROGERIUS sciens, artum trapezitam, suumque amicum, plurimum curare de invidia aliqua pecunia, quam posset accipere cum obligatione solvende ejusdem usuræ, quemadmodum sepius foliis inter trapezitas frequentari; sed eum accusit oblaturus summa 6000. Librarium, quam eidem ad unius anni tempus commodavit, accepta ab eo simplicis ejuschirographi cautione, nulaque accedente usurarum stipulatione, quanquam aflugeter sibi spes fecoris aliquis de sua pecunia percipiendi. Post elapsum annum convenit praedictum Trapezitam, ab eo sumam restitutus pecuniam, qui eadem ei non equidem reddit, sed eidem dono dedit 300. Libras quæ praedictæ summae fecus præcisè constitutum juxta usuras quindecim; & praedictus Trapezita, accepta hischirographi cautione, aliam priori similem eidem scripti, quod idem per quatuor annos, unoquoque labore anno, fuit prosecutus. Confessarius Rogerii vult eidem hodierna die inducere obligacionem, jam nulla ejusmodi recipendi usuras, quin etiam ducenti 1200. Libras, quas percepit per quatuor annos, de forte, quam arto commodavit: adeo ut inde non recipiat nisi summa 4800. Librarium, loco summa 6000. Librarium. Rogerius causam afferit, cur contendat, sibi ad restituendum non obligari, quod commodando suam pecuniam praedicti Trapezitæ, nullus usuras ab eo exigerit, artus nullus quoque solvendas propoferit, adeoque 300. Libras quas percepit, non sint considerandæ, nisi ut simplex Beneficium, quod praedictus Trapezita, voluit ei ultro referre ex memori animo summam beniginitatis, qua ei suam pecuniam commodaverat, nullis inde usuris exactis. Quæratur, iurum Rogerius ex predicta ratione non possit tutæ conscientia, atque ex summo iure, sibi retinere praedictam summan 2200. Librarium, & exigere suam forte 6000. Librarium?

R E S P O N S.

(c) Luc. 6. 25.

Quanquam Rogerius feceratculpam inde contractat in foro exteriori, & coram hominibus, quod usuras neque scripto, neque verbis, fuerit stipulata pro summa 6000. Librarium quan commodavit Arto; in foro tamen conscientia, atque coram Deo, quem latere nequam potest cordis humani depravatio, veri nominis usuras peccati conficiit. Ex sola etenim spes lucrum ex pecunia sua commodata percipiendi, constitutur usurarius: Quia J. C. non tantum modo prohibuerit, ne usuraria impendia exigenterent, aut perciperent; sed nequidem nec animo, nec spe presumerentur. Mutuum date, nihil inde sperantes, inquit apud Evangelium S. Lucæ (c), siquidem constet, in istis posterioribus verbis: nihil inde sperantes, contineri verum præceptum, quod violare nefarium est; ut docet S. Thomas in eorum interpretatione quam tradit, quamvis retulimus in prima decisione. Unde sequitur, siquidem Rogerius non ignoraret, ab Arto sibi metuam pecuniam non queri, nisi cum obligatione solvendæ usura, neque a temerario ei commodata, fuisse summan 6000. Librarium, nisi in eo animo, ut

usuram inde perciperet; & quum revera prædictam usuram per continuos annos quatuor exciperit, neque tantam pecuniam in manibus Arti per longum adest temporis spatium procul dubio reliquerit, nisi lucrum sibi reddidisset, manifestum esse, ab eo peccatum usura fuisse commissum ex tacito pacto, quod Areum inter & illum subtillegeratur. Quamobrem obligatur, ad summam 1200. Librarium, quam a praefato Trapezita accepta, restituendam, eandem deducendo de forte eidem commodata, qua inde fixa conficit ad summam 4800. Librarium.

Dicimus: deducendo summam 1200. Librarium de forte, quæ fuit Arto commodata: quod intelligendum est, modo legitima causa ipsi Arto succurrerit, prædictam accipendi pecuniam cum obligatione solvendæ usura, adeoque ex eadem mutua summa non peccaverit, puta, si non fuerit eadem mutuatus, nisi ex urgenti rerum suarum necessitate. Nam que, si Rogerio confiteritur, Artum ex ejusmodi pecunia mutua summa peccavisse: verbi gratia, si certo certius noverit, ab eo mutuam istam pecuniari non sumtam fuisse, nisi ut inde liberius serviret suis libidinibus, aut eandem in pravos alias usus impenderet, in eo casu restitutio pauperibus ergoanda est, aut ad alios pios usus conferenda juxta doctrinam S. Thomæ, qui sic habet: (d) *Anhonius duplicitur aliquid dat illicite.* (d) S. Thom. 2. 2. q. 62. art. 5. ad 2.

Uno modo, quia ipsa dato est illicite & contra Legem, sicut patet in eo, qui Simoniace aliquid dedit, & talis meretur amittere, quod dedit. Unde non debet ei restituere fieri de his, & quia etiam ille, qui accepit, contra Legem accepit, non debet sibi restituere, sed debet in pios usus convertere. Alter modo aliquis illicite dat, quia propter rem illicitam dat, sicut ipsa dato non est illicite, sicut, cum quis dat meretrice propter fornicationem, unde & mulier potest sibi restituere, quod ei datum est. Sed si superius aliquid per fraudem, vel dolum extorxit, tenetur etiam restituere. Quod principium Doctoris Angelici, cui Cardinalis Cajetanus & alii Theologi adherent, ad præsentem catum facile omnino est accommodare.

Ceterum ut robus iis adjiciatur, quæ asservimus de obligatione, quæ incumbit Rogerio, restituendi, restituendi quidquid usurarum perceptum per quatuor annos, per quos suam summam 6000. Librarium apud Artum reliquit, propter illam mentis intentionem usuriarum, quæ potissimum adductus fuit, ad pecuniam eidem commodandam, abs re non erit, quam jam in prima decisione retulimus, iterum hic loci referre quandam Decrebat, quæ sibi vindicat autem Urbanum III.

(e) Urban. III. in cap. Consuluit. 10. de usuris.

(c) Urban.

III. in cap. Consuluit. 10. de usuris.

(f) Glossa in cit. cap. Consuluit. v. Malle agere.

C A S U S V.

GILBERTUS, cum sibi opus esset summa 1000. Lib., ad juvandum suum commercium, illudque idem cum honore sustinendum, eandem sibi commodandum a Denato petivit: quoniam vero Renatus pecuniam ultam non vult nisi cum obligatione fol-

solvendæ usurae commode: Gilbertus ei vendit quatuor jugera pratorum pretio præfatae summae 100. librarium, sibique jus retinet eorumdem intra 5. 7. aut 9. annos redimendorum, refituendo Renato similem summam 1000. Librarium; & contratu venditionis confecto, Renatus locat Gilberto quatuor jugera pratorum, constituta annua quinquaginta librarium penioniæ; quæ summa efficit præcisè ipsum fecus, quod Edictum permittit, ex 1000. libr. percipi. Occasione contractus ejusmodi Renato religionis aliquid incusum est. At Renatus dixit, contractus ejusmodi, iuxta eam, quæ obtinet apud suam Provinciam, confuetudinem, probari. Quæstio habetur, num aliquid usurarium in contractu, quem inivit cum Gilberto?

R E S P O N S.

Evidemque verum est, ejusmodi contractus compari dispositione Confuetudinum quarundam, quales sunt Turonensis, Andegavensis, & Cenomanensis, apud quas magis frequentantur, quam ipsius fecoris contractus: quoniam hypothecæ contractus fecoris ibidem possunt ex lapsum quinque annorum præscriptioni est: obnoxia tam inter presentes, quam inter absentes, cum e contrario, secundum alias confuetudines, qualis est Parisiensis, præscriptio non acquiratur nisi ex lapsum decennio inter presentes, hoc est inter eos, qui commorantur in eadem Provincia, & ex possessione viginti annorum inter absentes, hoc est, inter eos, qui diversi Provinciis subiectiuntur. Nihilominus, quæ in ejusmodi contractibus occurunt, peculiares circumstantiae evidenter demonstrant, eos non esse venos, ac proprie dictos venditionis contractus; sed tantummodo mutui quendam speciem, quod tegitur, ac quasi simulatione quadam nomine venditionis involvit, adeoque eodem est prorsus usurarios, nihil quidquam obstante tolerantia Confuetudinis Provincie, cuius nulla omnino ratio habetur quantum ad forum conscientię, siquidem manutinum saltum implicitum: Ille, qui ad certum terminum debet, ait laudatus S. Doctor, si ante terminum solvit, ut et de debito aliquid dimittatur usuram committere videtur: quia manifeste tempus solutionis vendit. Unde ad restitutionem resurget. Quibus præterea sic adit: Nec excusat per hoc, quod solvendo ante terminum, gravatur; vel quod ad hoc ab aliis inducitur: quis cadem ratione posse usurari omnes excusat. Ex quibus concludimus, ex conscientia obligari, ad quinque nummos, qui sibi condonati fuerunt, Publico restituendos; si nihil ipsi ex ista anticipatione solutionis accedit detrimenti; nec gratiam istam receperit, nisi propter anticipatum ab eo solutionem: siquidem eo animo solutioni in anteceduum satisfaciens, vendat re ipsa tempus, & mutuum saltum implicitum Publico credit cum intentione lucrum ex mutuo fibigarendi. In eoque sensu sunt intelligenda verba S. Thomas, quæ jamjam retulimus, juxta interpretationem, quæ S. Antoninus habet ad prædicta verba (e) cum ait: *Aur debitor ex tali anticipatione solutionis, nec damnum incurrit, nec negotiorum cum illis est paratus; nec super hoc cogitat; sed solum quia prævenit tempus, vult sibi illa quinque remitti; tunc est usura: & ratio est, quia vendit tempus; & mutuum est ibi implicitum cum lucro in tanto;* & in hoc casu loquitur S. Thomas.

Fatetur equidem, si Liminio tantum damnum emerget ex ista solutionis anticipatione, quantum inducatur Publico ex jactura, quam patitur quinque nummorum pro centum, qui ei debentur; futurum ut nihil iniqui committeret, neque sepe peccato usurae confringere; quum ejusmodi lucrum non perciperet ratione participare solutionis; sed eo dumtaxat animo, ut compensaret damnum, quod pateretur ex ejusmodi solutionis anticipacione, quemadmodum continget, si obligaretur, ad mutuandum ipsam summam vel totam, vel ex parte, cum obligatione solvendæ usurae, quæ lucrum percipiendum adæquaret. Quod ita docetur a S. Antonino (f), quando prosequitur verbis istis: (f) Idem est.

Quod

nequit conscientiam Clementis ab usura peccato vindicare; siquidem non fuerit bona fide confessus, sed eo dumtaxat fine, ut ei assereretur usura pinguior ipso interest, quod juxta Regum Edictum anni 1665, potest ex legitimo fecoris contractu redire (b), quo quidem Edicto Rex (b) Edit. ann. 1605, præfixit ad denarium 20. usuras contractum fe- (c) Sambov. t. Nihilominus si Gratianus & Clemens ambo bo- 2. cap. 135. na de eis egissent quoad pacum, quo inter eos ac- cessit, & Clemens nihil lucri quidquam ex data mutuus sua pecunia intendisset, sed tantummodo animo sibi profouisset ex pecunia sua lucrum legitimum accipere; videtur, futurum jam, ut non posset usuram auxit eidem restituere (d). (d) Sambov. t. Nihilominus si Gratianus & Clemens ambo bo- 2. cap. 135.

G A S U S VII.

LIMINUS Publio debet annuum vectigal centum nummorum. Publius, cum sibi opus esset pecunia, eum rogat, ut velit ei pensionem annuum in antecessum numerare, & conditio- nes offert diminuendi denarium quinarium de centesimo. Quam conditionem Liminus acceptat, & solvit Publio 95. nummos, a quo referat apocam centum nummorum. Num in eo Liminus aliquid peccato culpandus est?

R E S P O N S.

S. Thomas scribens ad Jacobum de Virerbe, (d) S. Tom. (d) eos omnes generatim usuram condemnat, qui opus est.

debitis suis ante satisfaciunt, quam solutionis tempus advenit; ut sibi a suis Creditoribus de debito pars aliqua remittatur, quoniam, proprius loquendo, in eo occurrit quedam quasi venditio anticipata solutionis, qua nihil aliud est, quam mutuum saltum implicitum: Ille, qui ad certum terminum debet, ait laudatus S. Doctor, si ante terminum solvit, ut et de debito aliquid dimittatur usuram committere videtur: quia manifeste tempus solutionis vendit. Unde ad restitutionem resurget. Quibus præterea sic adit: Nec excusat per hoc, quod solvendo ante terminum, gravatur; vel quod ad hoc ab aliis inducitur: quis cadem ratione posse usurari omnes excusat. Ex quibus concludimus, ex conscientia obligari, ad quinque nummos, qui sibi condonati fuerunt, Publico restituendos; si nihil ipsi ex ista anticipatione solutionis accedit detrimenti; nec gratiam istam receperit, nisi propter anticipatum ab eo solutionem: siquidem eo animo solutioni in anteceduum satisfaciens, vendat re ipsa tempus, & mutuum saltum implicitum Publico credit cum intentione lucrum ex mutuo fibigarendi. In eoque sensu sunt intelligenda verba S. Thomas, quæ jamjam retulimus, juxta interpretationem, quæ S. Antoninus habet ad prædicta verba (e) cum ait: Aur debitor ex tali anticipatione solutionis, nec damnum incurrit, nec negotiorum cum illis est paratus; nec super hoc cogitat; sed solum quia prævenit tempus, vult sibi illa quinque remitti; tunc est usura: & ratio est, quia vendit tempus; & mutuum est ibi implicitum cum lucro in tanto;

(r) S. Actor. (s) Sambov. t. ut. 1. c. 13. 13.

Fatetur equidem, si Liminio tantum damnum emerget ex ista solutionis anticipatione, quantum inducatur Publico ex jactura, quam patitur quinque nummorum pro centum, qui ei debentur; futurum ut nihil iniqui committeret, neque sepe peccato usurae confringere; quum ejusmodi lucrum non perciperet ratione participare solutionis; sed eo dumtaxat animo, ut compensaret damnum, quod pateretur ex ejusmodi solutionis anticipacione, quemadmodum continget, si obligaretur, ad mutuandum ipsam summam vel totam, vel ex parte, cum obligatione solvendæ usurae, quæ lucrum percipiendum adæquaret. Quod ita docetur a S. Antonino (f), quando prosequitur verbis istis: (f) Idem est.

¶ quibus occurrentibus jam ejusmodi casibus dominum ab aliquo repensum est, qua ab iisdem novum aliud manus quoque theratur, ex mutuo, quod sit traditur; plurimum inter se, sic mentis intentionem componi, ut animus ad gratioso commendandum, totus sincere comparetur, quamquam certumne constaret, futurum ut nihil quidquam muneri inde redire.

C A S U S X I I .

Eas erit petit a Gantiero, ut nummos centum quibus illi opus est, mutuos tradat. Cui quidem predictam pecuniam sumam Gantieris committat, sed ea conditione, ut parem pecuniam sumam sit ei mutuum daturum, cum eadem opus habeat, quam conditionem. Eiusdem verbo tenus inscipti. Et hinc predicta conditio aliqua ratione illicita atque usuraria.

R E S P O N S .

^{Cas. Th. 2. ad 2.} Afferit S. Thomas (a), ejusmodi conditionem quia, qui mutuat, lege obligata est commodatum, ad pari referendum in alio tempore, ehe propterea illicitam atque usurariam, quoniam eius generis obligatio est quid pecunia pretio assimilabile; adeoque, qui commoda, exigit praeferentem aliquid ultius: *Quia etiam fatus obligatio pecunia estimari posse.* Inquit Laudatus S. Doctor, & ideo licet mutuari unum simus aliquid minus recipere; non autem licet eum ostendare ad mutuari impudicum faciem.

^{Cas. Th. 2. ad 3.} Sylvius (b) studitus interpres S. Thomas sententiam tenet eandem. *Satis confit, inquit, non posse il-*lam, qui mutuato obligare mutuari, *obligatione fia-*liter et coll. *si futurum, quando etiam contingit ipsius* re aliena indigere, si remittere, dicit enim S. Thomas. *Licet mutuari unum simus &c.* Et hoc idem, quia cum usura est, *quod debitor fisi obligatus, atque adeo soli-*bus pecunia, *ex qui ex mutuo talem obligatio conser-*petulatur, *et nihil minus vel fortius principale refici*re, *expediti ex mutuo aliqua pecunia estimari.*

Ratio est, quod minus ex grato animo respondendum oporteat omnino liberum est ac gratuum, adeo ut, qui grato animo ducatur, non obligetur ad illud eundem restandum hoc vel illo beneficio, ne certis quibundam temporibus, nec certa quadam ratione, sed ipsius arbitrio penitus relinquatur, beneficium rependere, quod ei magis libuerit, & quod ratione, quovis tempore magis expedire vilium erit, vel membris duntaxat alium gratis sibi concessa gressu, neque eundem ex illo beneficio respondendo proficeret, alioquin, si quam sibi contraria obligacionem imponeret, iam graviam, proprie loquendo non futuram gratia respondendum sed veri nominis debiti solvione, ad quam qui mutatur, obligaretur ex stricto iustitia iure, proper eam, quae accessisset, conventionem. Quod docet S. Raimundus (c), quando sit habet: *Quare ergo bant naturalem obligationem non potest creditor deducere nisi patrum expressum, vel fidem suorum effectum ipsius obligationis naturalis ... creditor nullo modo debet patrum apponere, nec principalis ipsius, sed intentio neminali retinuerit habere sed proper eum, et ex caritate principalis debet mutuare proximo indigenanti.*

Quibus auditorum testimonitis addamus, quod est de propria difficultate sentendum, a Romana teda sunt verbis omnino manifestissimis declaratum: cum ab Innoc. XI. condemnata fuerit quadraginta secunda propositio, que legit inter propositiones &c. quas secundarie Martii 1679, ducavit, & concipiunt illis verbis: *Utrum potest disponitum forte ab aliis exigatur, sanguinem ex benevolentia & ex misericordia debitu, sed solum si exigatur, sanguinem ex justitia debitan.* Cuius propositionis Centuria tert decrevit prohibitorum, quo leviter omnino caveretur, ne doctrina ejusmodi ulterius proposetur, aut descendatur; postea imposita excommunicatiois iusso facta incurrit, atque praeter quam in mortis articulo S. Sed referatur.

nummus aureas unusquisque pretio decem solidorum augent plus quam Parisorum. Num oblatam ejusmodi conditionem Gratianus potest sine usurpe periculo acceptare?

R E S P O N S .

Si Gratianus lucrum principaliter intendat ex mutuo, quod concedit Hercul, ipsius intentio absque dubio usuraria est. Nam iuxta Auditorum tractatus ejusdam de usura, qui reperitur inter opera S. Thomas (a), ille peccatum usurpe contrahit, qui commodat, principaliter intendens lucrum ratione mutui. At vero, si potissimum intendat Herculi officium aliquod exhibere, nullus sibi aliunde lucri finem proponens ex mutuo, non peccat, licet etiam contingat, ad eum lucrum aliquod ex nummis aureis qui ei reddentur, postmodum accessurum. *Aut mutuari committit usuram, ait antiquus ille Doctor, quia lucrum sperat ex mutuo; aut mutuans nihil lucri in mutando intendit, sive ex loco; sed tantum ob favorem & gratiam proximi hoc mutuat;* & tunc nihil culpabilis ex hoc incurrit. Author Theologiae Moralis Gratianopolitane, quem nullus laxiorum opinionum fauorem certissime inculaverit, eamdem amplectitur sententiam (b).

C A S U S X V I .

^(a) Cas. Gen. Theol. mor. tom. 1. trac. 5. cap. 1. q. 15. LICIENIUS, quodam praedicto gaudet, ex quo per singulos annos recipit libras trecentas. Cum nummis indigerit, Julianus conditione proponit ei vendendi praedictum redditum ad tempus decem annorum. Quam conditionem acceptat Julianus, & cum eo pacificatur summa duorum milium ducentarum librarum ea de re ei impræsentari numerandam; Nihil ne usura occurrit in ejusmodi conventione?

R E S P O N S .

Auctor opificiū cuiusdam, quod S. Thome vulgo vindicatur, censet, in causa proposito ne quidem usura levissimam umbram occurrere; quod probat (c) Apud S. tribus potissimum de causis (e). ^(d) Pr. S. Antonius. ^(e) S. Antonius. ^(f) S. Antonius. ^(g) S. Antonius. ^(h) S. Antonius. ⁽ⁱ⁾ S. Antonius. ^(j) S. Antonius. ^(k) S. Antonius. ^(l) S. Antonius. ^(m) S. Antonius. ⁽ⁿ⁾ S. Antonius. ^(o) S. Antonius. ^(p) S. Antonius. ^(q) S. Antonius. ^(r) S. Antonius. ^(s) S. Antonius. ^(t) S. Antonius. ^(u) S. Antonius. ^(v) S. Antonius. ^(w) S. Antonius. ^(x) S. Antonius. ^(y) S. Antonius. ^(z) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^(cc) S. Antonius. ^(dd) S. Antonius. ^(ee) S. Antonius. ^(ff) S. Antonius. ^(gg) S. Antonius. ^(hh) S. Antonius. ⁽ⁱⁱ⁾ S. Antonius. ^(jj) S. Antonius. ^(kk) S. Antonius. ^(ll) S. Antonius. ^(mm) S. Antonius. ⁽ⁿⁿ⁾ S. Antonius. ^(oo) S. Antonius. ^(pp) S. Antonius. ^(qq) S. Antonius. ^(rr) S. Antonius. ^(ss) S. Antonius. ^(tt) S. Antonius. ^(uu) S. Antonius. ^(vv) S. Antonius. ^(ww) S. Antonius. ^(xx) S. Antonius. ^(yy) S. Antonius. ^(zz) S. Antonius. ^(aa) S. Antonius. ^(bb) S. Antonius. ^{(cc)</sup}